THE TRIUMPHANT REUNION... HEAVY METAL IN A STATE OF EUPHORIA... ANTHRAX RETURNS!

INTERVIEW

Intro by Ivana H.
Interview by Igor Horvat

Najprije obično počnu kružiti glasine. Potom se digne puno prašine. Pa se onda sve smiri i čeka daljnji tok događaja. Ako su pozitivne glasine bile netočne, slijedi razočaranje... A ako nisu? Ovisi o čemu se radilo. A ako se radilo o reunionu Anthraxa u originalnoj postavi, kako je to slučaj bio u ovoj priči – slijedi ni manje ni više nego – euforija!

Tako su se prethodne glasine ipak krajem ožujka ove godine pretvorile u oficijelno potvrđenu vijest da su Joey Belladonna, Frank Bello, Charlie Benante, Scott Ian i Dan Spitz odlučili dvadesetgodišnjicu Anthraxa obilježiti reunionom originalne postave, i prvi puta u zadnjih trinaest godina, ona je ponovo na okupu. Speed metal ikone Anthrax zasigurno su jedan od najinfluentnijih bandova ikad stvorenih. Brojka od preko deset milijuna prodanih albuma širom svijeta itekako govori tome u prilog, a ako uzmemo u obzir da su objavili devet studijskih, dva live, tri greatest hits albuma plus dva DVD-a, pedesetak puta protourirali kuglu zemaljsku, nastupali u trideset dvije zemlje na pet kontinenata, gotovo da nije potrebno više ništa reći. Osim možda citirati nekoliko veterana svjetske metal scene, koji su se, između ostalih, oglasili povodom ovog monumentalnog Anthrax reuniona...

«Svi u Judas Priestu čestitaju našim dobrim prijateljima iz Anthraxa što su prekoračili dvadeseti prag u svojoj metalnoj karijeri. Oduvijek smo bili fanovi Anthraxa i imali zadovoljstvo da zajedno odradimo puno nastupa. Anthrax su pravi pioniri sa svojim unikatnim stilom, zvukom i načinom stvaranja. Oni su oduvijek inspirirali i zauvijek će inspirirati i influentirati mnoge u metal svijetu.» Rob Halford, Judas Priest

«Svih dvadeset godina Anthrax je pregazio svaku prepreku na koju je naišao na svom putu. Ništa ih ne može zaustaviti. Anthrax je neuništivi metalni stroj.» Rob Zombie

«Anthrax je band koji sam oduvijek poštovao, koji je uvijek bio vrlo važan za američku metal scenu. Kao dio «velike četvorke» snosili su ogromnu odgovornost i zaslugu za to što su američki bandovi postali priznati dio cijelog metal svijeta.» Dave Mustaine, Megadeth

Anthrax smo već nekoliko puta ekskluzivno predstavljali u United Forcesu, tako da ni ovaj put nismo ostali uskraćeni za tu priliku. A kako je sve izvjesnije da Anthrax u sklopu velike reunion turneje ovaj put neće zaobići Hrvatsku, interview sa Scott Ianom predstavlja i više nego dobru 'predigru' za jedan takav happening. Pogledajmo, dakle, o čemu nam je govorio...

Scott, idemo započeti ovaj interview s pitanjem na koje si u zadnjih nekoliko dana odgovorio barem milijun puta, a vezano je uz ono najaktualnije što se Anthraxa tiče. Naravno, radi se o ponovnom okupljanju najslavnije postave banda. Kako i zašto je došlo do toga?

Odgovor je jednostavan – došlo je pravo vrijeme i za to. Pokušali smo naći najbolji način na koji bismo obilježili dvadeset godina od objavljivanja prvog Anthrax albuma "Fistful Of Metal", što se dogodilo u siječnju 1984. godine. Prošlog ljeta, tijekom europske turneje, Charlie (Benante, bubnjar – op.a.) me upitao što mislim o reunion turneji. Započela je ozbiljnija diskusija čiji je zaključak glasio: "Hej, mislimo li ikada to ostvariti, učinimo to odmah nakon ove turneje!" Vjerojatno nam se nikada ne bi pružila nova prilika. Da smo čekali dvadeset i petu ili neku drugu obljetnicu... mislim, što ako se nekome od nas nešto dogodi u idućih nekoliko godina. U biti, postoji toliko razloga koji su nas naveli na odluku sad ili nikad. Bilo je to negdje u prosincu kada smo se ozbiljno uhvatili posla, počeli zvati ljude neophodne za realizaciju ovog projekta ponovnog okupljanja najpoznatije postave Anthraxa. Prvo smo morali provjeriti kakav je uopće stav ostatka ekipe. Ispalo je da su Joey (Belladonna), Danny (Spitz) i Frankie (Bello) bili oduševljeni idejom, tako da smo svi mi sada tu gdje jesmo – u fazi pripreme reunion turneje.

Jedna mi stvar nije baš najjasnija u ovoj situaciji, a to je trenutni status pjevača Johna Busha i gitariste Rob Caggiana...

Ovo je samo reunion turneja, a John Bush je još uvijek član Anthraxa, Rob Caggiano također. Upitali smo Johna da li bi i on bio sudionik ovog događaja, dijelio vokalne dionice zajedno s Joeyem, međutim njegova se odluka nije u potpunosti poklopila s našim idejama. Smatrao je da je ovako mnogo bolje, da nema nikakvog smisla otići na turneju s dva pjevača. Kao što rekoh ranije, ovo je samo reunion turneja i njih dvojica su još uvijek članovi banda. Ovo je proslava obljetnice, no u biti i čitave karijere Anthraxa. Cilj je da se okupimo i odlično provedemo, no i da damo priliku nekim mlađim generacijama da vide klasičnu Anthrax postavu na djelu. Mnogo je naših fanova koji su u to doba bili premladi, no isto tako mnogo je onih koji jednostavno nisu bili u blizini mjesta koja su obuhvaćale naše turneje u osamdesetima. Evo, tu su sada neki gradovi i zemlje gdje nikada u svojoj karijeri nisam nastupao. Želio bih doista naglasiti kako nas na ovu odluku nitko nije natjerao ili prisilio, dogodilo se jer smo to mi htjeli. Idemo se odlično provesti i uživati u svakom trenutku, a siguran sam kako će publika to primijetiti i osjetiti. Mislim da će najposebniji osjećaj biti ipak od strane Joeya koji će nakon dužeg vremena ponovo nastupati pred većim brojem ljudi, posebno se to odnosi na festivale. Siguran sam kako ima mnogo toga za dokazati, ponajviše kako se još uvijek radi o sjajnom pjevaču čije vrijeme nije prošlo.

Iz ove klasične postave Frank Bello tek je nedavno napustio Anthrax kojega je zamijenio Helmetom i sada je ponovo tu. Joey Belladonna izdao je nekoliko solo albuma, što znači da je donekle bio aktivan na sceni. Međutim, moram priznati kako se malo toga čulo o Danu Spitzu u posljednjih desetak godina. Što se dešavalo s njim u međuvremenu?

Dan nije samo napustio Anthrax, već i čitavu glazbenu industriju. Takva je bila njegova odluka 1995. godine kada je otišao i iz banda i u potpunosti iz svijeta glazbe, čak se i riješio svih svojih gitara. Nastavio je školovanje u Švicarskoj nakon čega se posvetio ugarskom biznisu. Moram priznati da mu posao odlično ide! Ali iskreno rečeno, tek smo prije nekoliko tjedana saznali njegovu kompletnu priču. Mislim, znali smo da se bavi satovima, međutim ostali smo potpuno zatečeni saznavši kako je tek prije dvije-tri godine ponovo uhvatio gitaru u ruke! Razumiješ li, čovjek osam godina nije imao nikakav kontakt s glazbom!

Baš me zbog toga i najviše zanima kako li sve to funkcionira među vama, nakon toliko godina. Kako protiču probe, kako se Dan i Joey snalaze?

(smijeh) Tek smo u ovaj ponedjeljak (interview je napravljen 22.04.2005. - op.a.) počeli s probama! (smijeh) Evo, jednostavno ti ne mogu dati nikakav odgovor na ovo pitanje, pitaj me isto idući tjedan! (smijeh) Nego znaš, maloprije sam spomenuo Joeyevu situaciju. Mislim, lako je za mene, Charliea i Franka, mi smo tu oduvijek. Što se Joeya i Dana tiče, ja to gledam na ovaj način – da sam ja na njihovom mjestu, da me band nakon toliko vremena pozove da mu se pridružim, bio bih jebeno najbolji što mogu! Uhvatio bih se gitare, mikrofona ili čega već, otišao bih na binu i svima pokazao "Hey, I fuckin' rule!". Mislim da je to stav koji ih definitivno odlikuje, stoga uopće ne moraš biti zabrinut što se tiče kvalitete naših budućih nastupa.

Kakva je budućnost Anthraxa nakon ove turneje?

Pa, tko zna, možda ponovo zajedno u ovoj postavi snimimo neki album, no za sada jedino što je sigurno je ova reunion turneja. Međutim, tako je to uvijek s Anthraxom. Da si me u našem prethodnom interviewu 2003. godine, kada smo tek objavili "We've Come For You All", upitao nešto o našem idućem uratku, odgovorio bih ti da nemam pojma! Inače, uvijek nešto više nakon godinu dana od prethodnog albuma počnemo raditi na novom materijalu. Sve se uvijek svodi na isto – objavimo album, uslijedi turneja, a nakon toga spontano dobijemo nove ideje. Kreativnost nam se bazira na iskustvu koje prikupimo u tom razdoblju. Isto će se dogoditi i ovaj put.

Što je s odabirom pjesama koje ćete svirati u sklopu turneje? Hoće li one biti isključivo iz Belladonna faze ili ćete koristiti i neke snimljene s John Bushom?

Ne, sav će materijal korišten na reunion turneji obuhvatiti albume isključivo od "Fistful Of Metal" do "Persistence Of Time". Svirat ćemo neke od pjesama koje nikada nismo koristili u John Bush fazi. Kada već radimo reunion turneju, onda barem svojoj publici možemo pružiti užitak nekim pomalo zaboravljenim stvarima koje nismo svirali još od tamo negdje '86 ili '87.

Čitava turneja je više-manje dogovorena, znate gdje i kada ćete nastupati. Postoji li koji koncert koji s nestrpljenjem iščekuješ i posebno se raduješ?

Pa, svakako Download festival u Engleskoj, njemu se posebno veselim. Prije se zvao Donington festival, no iz meni nepoznatog razloga promijenili su mu ime. Na Doningtonu smo već nastupali, bilo je to 1987. Sada je tu 2005, dakle prošlo je točno osamnaest godina. Smatram kako je to sjajno, osamnaest godina nakon toga, a mi smo još uvijek tu! Mnogo mi znači taj dokaz naše konstantnosti, ne sjećam se postoji li uopće ijedan band koji je u osamnaest godina nastupao na festivalima značaja i reputacije kakav ima Donington. Mislim da je to stvarno cool, a osim toga nastupamo zajedno s Black Sabbathom. Osobno mi je to ostvarenje svih dječačkih snova. Dijeliti binu s Toni Iommijem, Ozzyem... to će stvarno biti nešto posebno.

Konačno dolazite i u naše krajeve, zar ne?

Da, čini mi se da još uvijek nije potvrđeno, no gotovo sam siguran da u Zagreb dolazimo krajem lipnja.

U posljednjih nekoliko godina reunioni poput vaših, dakle poznatih metal bandova iz osamdesetih, sve su učestaliji. Smatraš li to znakom sve veće i veće popularizacije žanra?

Pa... ne znam. Ne bih otišao toliko daleko i generalno dao potvrdan odgovor. Više mi se čini kako su u pitanju individualni bandovi kao Exodus, Death Angel, Twisted Sister. Sigurno sam još neke zaboravio navesti. Znam da Testament sviraju s nama na Doningtonu. Nego, mislim da se više radi o načinu razmišljanja – "Hey, zašto ne? Ako smo još uvijek svi tu, živi, zdravi i sposobni svirati svoj instrument, što nas sprječava?". Primjerice, osim svih tisuću užasnih stvari koje možemo povezati s ubojstvom Dimebag Darella, danas je tu još tisuću novih razloga zbog kojih smo svi žalosni jer više nikada nećemo vidjeti Panterin povratak. Uvjeren sam da je bilo samo pitanje vremena kada bi se on dogodio. S druge strane postoje i suprotni primjeri, recimo Van Halen. Osobno, bio bih neopisivo sretan kada bi se ponovo okupio Van Halen s David Lee Rothom. Znam da nisam jedini, možeš naći milijune fanova koji razmišljaju poput mene. Na žalost, ideja zvuči fantastično svima osim članovima Van Halena i Davidu. Njima to definitivno ne bi predstavljalo nikakvo zadovoljstvo. Potpuno je drugačiji slučaj s nama i Twisted Sisterom. Dee Snider (vokal Twisted Sistera – op.a.) je moj dobar prijatelj i znam kako razmišlja on i ostatak ekipe. Njima je reunion odličan potez, iskustvo zbog kojega nikada nisu požalili.

Za kraj sam ostavio nešto što nema toliko veze s Anthraxom, više se odnosi na tebe osobno. Naime, veliki sam ljubitelj programa popularne TV kuće VH1, što znači da te imam prilike gledati svaki dan jer si gost u skoro svim emisijama njihove produkcije. Koja je točno tvoja uloga tamo i koliko ti zadovoljstva predstavlja suradnja s VH1?

Naravno, veoma volim to što radim za VH1. Inače bi sve predstavljalo jedan golem i nepotreban gubitak vremena za mene. Toliko toga bih mogao obaviti umjesto da sjedim i odgovaram na glupa pitanja. Doista je zabavno i uživam komentirati događaje. U biti, prije nekoliko godina uređivao sam svoju emisiju na VH1 koja se zvala Rock Show. Koncept je bio skoro identičan "Headbanger's Ball"-u. Puštao sam video spotove, dovodio goste u studio i slično. Tu je započela moja suradnja s VH1. Na žalost, zbog pretrpanog rasporeda morao sam ukinuti emisiju, no kao što si primijetio producenti me još uvijek znaju nazvati i ponuditi gostovanje u emisijama različitih tematika i sadržaja.

Za sam kraj, kakva su tvoja očekivanja vezana za koncert u Zagrebu i općenito gostovanje u Hrvatskoj?

Wow, u Hrvatskoj još nikada nismo nastupali. Jedva čekamo da dođemo u Zagreb. Veoma je čudno što nam je trebalo toliko godina, a eto, sada dolazimo u originalnoj postavi, što čitavu stvar čini još neobičnijom! (smijeh) Ispada da se sve odvija po nekom pravilnom kronološkom slijedu, jer nakon ovoga imat ćete nas priliku vidjeti i s John Bushom. Jedan od naših managera je Hrvat iz New Yorka koji jedva čeka da nas izvede van kada dođemo u Hrvatsku. Obećao nam je i odlazak na plažu, što je najbolji način za iskoristiti jedan slobodan dan. Neki od mojih prijatelja nedavno su se vratili iz Hrvatske, zemlju su opisali kao jednu od najljepših na planeti, što mi samo daje dodatan motiv da se radujem kraju lipnja i koncertu u Zagrebu!